

Zaaknummer: 2208163

COLLEGE VAN TOEZICHT
Stichting Tucht recht Complementaire Zorg

Beslissing d.d. 26 juli 2023 naar aanleiding van de op 16 augustus 2022 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klacht van:

Mevrouw ..., wonende te ..., nader te noemen “klaagster”

tegen

De heer ..., psychosociaal therapeut, praktijk houdende te ..., aangesloten bij de Landelijke Vereniging voor Psychosociaal Werkenden (LVPW) en bij het Register Beroepsbeoefenaren Complementaire Zorg (RBCZ) nader te noemen “verweerder”, gemachtigde:

I - Het verloop van de procedure

1.1

Het College van Toezicht heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- Klaagschrift met bijlagen, ingekomen 16 september 2022.
- Verweerschrift d.d. 11 november 2022.
- Brief d.d. 11 januari 2023, houdende een reactie van klaagster op het verweerschrift.
- Verweerder heeft, hoewel daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, geen nieuwe stukken ingediend.

1.2

Na bovengenoemde schriftelijke stukken zijn partijen uitgenodigd om ter gelegenheid van een mondelinge behandeling door het College, hun standpunten nader toe te lichten. Met de mogelijkheden en onmogelijkheden van beide partijen om te verschijnen is rekening gehouden. Ter zitting van 31 mei 2023 hebben beide partijen hun standpunten toegelicht.

II - Bevoegdheid College

2.1

Nu verweerder is ingeschreven bij de LVPW en bij RBCZ en de leden voor het tucht recht zijn aangesloten bij Tucht recht Complementaire Zorg, is het College bevoegd kennis te nemen van de klacht tegen verweerder.

III - Ontvankelijkheid klacht

3.1

Verweerder heeft aangevoerd dat klagster gedeeltelijk niet ontvankelijk zou moeten worden verklaard in haar klacht. Verweerder beroept zich daartoe op artikel 10 lid 3 onder d van het Tuchtrechtreglement, dat bepaalt dat een klacht moet worden ingediend binnen twee jaar nadat de vermeende schending van de toepasselijke beroepscode heeft plaatsgevonden. De klacht is ingediend op 16 augustus 2022, reden waarom volgens verweerder klachten met betrekking tot het handelen vóór 15 augustus 2020 niet ontvankelijk zijn.

3.2

Het College volgt verweerder niet in dit verweer.

Hetgeen klagster aan verweerder verwijt (onvoldoende deskundigheid en bekwaamheid, grensoverschrijdend gedrag, onvoldoende dossiervorming) betreft een voortdurend handelen, dat zich gedurende de gehele behandelperiode heeft voorgedaan, zowel in de fase voor augustus 2020, als het jaar erna, tot november 2021.

Klagster heeft op 16 augustus 2022, na tussenkomst door de Stichting Complementaire en Alternatieve Gezondheidszorg (SCAG) bij de Stichting Tuchtrecht Complementaire Zorg (hierna TCZ) schriftelijk per mail een klacht ingediend over de handelwijze van verweerder. De klacht is ingediend binnen 2 jaar nadat de door klagster gestelde schending van de beroepscode door verweerder heeft plaatsgevonden (periode oktober 2018 tot november 2021) en nadat klagster contact had gezocht met het SCAG. Klagster kan dan ook in haar klacht worden ontvangen.

IV - Klacht en verweer

Uit de onder 1.1. genoemde stukken en het verhandelde tijdens de zitting, begrijpt het College de klacht en het verweer samengevat als volgt.

4.1 Klacht

Klagster is van oktober 2018 tot november 2021 onder behandeling geweest bij verweerder, dit nadat zij in haar jeugd seksueel is misbruikt door haar vader en is verwaarloosd door haar moeder. Na een doorgemaakte zwangerschap had klagster, na een relatief stabiele periode, weer meer last van onder andere angst, paniek, onrust en piekeren. Zij wilde van de angst af en meer in het hier en nu leven en heeft zich daarvoor tot verweerder gewend. Verweerder heeft haar naar het oordeel van klagster echter niet goed geholpen. Zij verwijt verweerder kort samengevat:

- a) Onvoldoende deskundigheid en bekwaamheid: Verweerder was volgens klagster onvoldoende bekwaam om haar te helpen, nu zij leed aan een complexe PTSS. Hij heeft de behandeling te

lang aan zich gehouden, terwijl hij had moeten verwijzen wegens gebrek aan kennis en kunde. Er is door verweerder een therapie toegepast waarvoor hij niet was opgeleid en die bovendien niet helpend was (exposuretherapie), maar eerder schadelijk was voor haar gezondheid.

- b) Grensoverschrijdend gedrag: Verweerder heeft haar tegen haar wil in veelvuldig vastgehouden, terwijl dit bij haar weerstand en angst opriep.
- c) Onvoldoende dossiervorming en ontbreken behandelplan: verweerder heeft niet aan dossieropbouw gedaan en heeft geen behandelplan, eigen verslagen van consulten en voortgangsevaluaties gemaakt.
- d) Schending beroepsgeheim: verweerder heeft met zijn echtgenote over haar problemen gesproken.

4.2 Verweer

Kort samengevat heeft verweerder in het verweerschrift van 11 november 2022 naar aanleiding van bovengenoemde klachten het volgende verweer gevoerd:

- a) Verweerder stelt dat hij de beroepscodes waaraan hij is gebonden niet heeft geschonden. Hij heeft klagster willen helpen en wilde er voor haar zijn. Hij heeft daarbij niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld, maar is binnen de grenzen van een behoorlijke beroepsuitoefening gebleven.
- b) Van grensoverschrijdend gedrag is geen sprake geweest, nu alle aanrakingen met instemming plaatsvonden en functioneel waren en bedoeld waren ter geruststelling en troost.
- c) Verweerder heeft op voor hem gebruikelijke wijze aan dossiervorming gedaan, nu van alle consulten verslagen van klagster van de bijeenkomsten in zijn dossier zijn opgeslagen.
- d) Verweerder ontkent met zijn vrouw over de therapie van klagster te hebben gesproken.
- e) Klagster is deels niet ontvankelijk in haar klacht, nu er een verjaringstermijn van 2 jaren geldt. De klacht is van 16 augustus 2022. Zover de klacht ziet op het handelen van voor 16 augustus 2020 is klagster in haar klacht niet ontvankelijk.

Ter zitting van 31 mei 2023 heeft verweerder zijn verweren grotendeels ingetrokken. Hij is na de reactie van klagster op het verweerschrift tot andere inzichten gekomen dan in het verweerschrift aangevoerd. Nadat hij in het schriftelijke stuk van klagster alles achter elkaar opgesomd zag staan, realiseerde hij zich dat er grensoverschrijdende dingen zijn gebeurd en dat klagster hierdoor is getraumatiseerd. Verweerder vindt dit heel erg voor klagster en erkent dat zijn handelen leed heeft veroorzaakt. Hij beseft dat zijn aanrakingen, hoe goedbedoeld ook, op klagster grote impact hebben gehad. Hij is supervisie gaan doen om zijn eigen denken en handelen te toetsen en heeft daarbij begrepen dat hij vanuit een eigen behoefte handelde. Hij is in een reddersrol geraakt, wilde vertrouwen en troost bieden en heeft daarbij onvoldoende oog gehad voor de behoefte van klagster. Verweerder benadrukt dat dit nog nooit met een andere cliënt is gebeurd en dat dit ook niet weer zal gebeuren. Hij zal doorgaan met supervisie en intervisie met collega's, zodat hij gespiegeld wordt in zijn handelen.

V - Toepasselijke normen

5.1

Verweerder is als therapeut ingeschreven in het register van LVPW en RBCZ. Het handelen van verweerder dient in het kader van deze procedure dan ook te worden getoetst aan de beroepscode van de LVPW en RBCZ zoals die ten tijde van de behandeling met klager van toepassing was. De voor deze casus van belang zijnde normen worden hierna weergegeven.

5.2.: Relevante artikelen Beroepscode Landelijke Vereniging Psychosociaal Werkenden

3.1. Algemeen

3.1. e.

De psychosociaal hulpverlener is zich bewust van de ongelijkwaardigheid van de professionele relatie; hij maakt op geen enkele manier misbruik van zijn positie en macht die het beroep met zich meedraagt.

3.1. h.

De psychosociaal hulpverlener neemt de grenzen van zijn beroep ten opzichte van andere hulpverleners in acht.

3.1.i.

De psychosociaal hulpverlener onthoudt zich bij zijn beroepsuitoefening van handelingen en uitspraken die buiten het terrein van zijn deskundigheid en/of bekwaamheid vallen.

3.2. Beroepsgeheim

3.2. a. De psychosociaal hulpverlener houdt datgene wat de cliënt hem vertrouwelijk vertelt, of datgene waarvan hij het vertrouwelijke karakter dient te begrijpen, geheim.

3.3 Cliëntendossier

3.3. a.

De psychosociaal hulpverlener houdt per cliënt een dossier bij.

3.3. b.

In het cliëntendossier zijn de volgende gegevens opgenomen: Cliëntenkaart (personalia) Naam en adres van de verwijzende hulpverlener Anamnese, probleemstelling en hulpvraag Indruk van de cliënt en indicaties Begeleidingsplan / Hulpverleningsovereenkomst Verslag per consult.

3.4 Relatie psychosociaal hulpverlener/cliënt

3.4.a De professionele relatie wordt bevestigd door een hulpverleningsovereenkomst. In deze overeenkomst worden de afspraken opgenomen over de doelstelling van de hulpverlening, de kosten, de manier van evalueren en de manier om de professionele relatie te beëindigen.

3.4.c. De psychosociaal hulpverlener laat in zijn handelen de belangen van de cliënt prevaleren.

3.4.d. De psychosociaal hulpverlener maakt geen inbreuk op de integriteit van zijn cliënt: hij zal hem gelijkwaardig bejegenen.

3.4.e. De psychosociaal hulpverlener is er bij zijn begeleiding op gericht om de cliënt zo snel mogelijk onafhankelijk van hem te maken.

3.4.g. De psychosociaal hulpverlener stelt de cliënt op een begrijpelijk manier op de hoogte van de aard van zijn behandelwijze.

5.3: Relevante artikelen Beroepscode RBCZ:

II.1.5 Deskundigheid, weldoen

Beroepsbeoefenaren binnen de complementaire zorg streven naar het verwerven en handhaven van een hoog niveau van deskundigheid in hun beroepsuitoefening. Zij nemen de grenzen van hun deskundigheid in acht en de beperkingen van hun ervaring. Zij bieden alleen diensten aan waarvoor zij door opleiding, training en ervaring zijn gekwalificeerd. Datzelfde geldt ook voor de methoden en technieken die zij gebruiken.

III.1.1.3 Zorg voor kwaliteit en zorgvuldig handelen

De beroepsbeoefenaar dient te zorgen voor een goede kwaliteit van zijn beroepsmatig handelen. In zijn handelen en nalaten is de beroepsbeoefenaar zorgvuldig jegens patiënt/cliënt en/of betrokkene(n). Hij:

a. geeft elke patiënt/cliënt de meest adequate behandeling;

b. biedt geen zorg aan waar de patiënt/cliënt niet om vraagt of niet bij is gebaat;

g. betreft de patiënt/cliënt en/of betrokkene(n) actief bij het opstellen, uitvoeren en evalueren van het behandelplan;

h. wijst de patiënt/cliënt en/of betrokkene(n) op andere behandelingen die complementair kunnen zijn aan zijn behandelingen;

o. verwijst de patiënt/cliënt tijdig door naar de een andere (reguliere) zorgverlener indien hij daarbij gebaat lijkt.

III.1.2.1 Afleggen van verantwoording

De beroepsbeoefenaar houdt van zijn professionele activiteiten op zodanige wijze aantekeningen bij, dat hij in staat is over zijn handelwijze verantwoording af te leggen.

III.4 Vertrouwelijkheid

III.4.1 Geheimhouding

In het directe contact met de cliënt en betrokkene gaat de beroepsbeoefenaar een vertrouwensrelatie met hem aan. Daarom is de beroepsbeoefenaar verplicht tot geheimhouding van hetgeen hem uit hoofde van de uitoefening van zijn beroep ter kennis komt, voor zover die gegevens van vertrouwelijke aard zijn. Onder deze verplichting valt ook het professionele oordeel van de beroepsbeoefenaar over de

betrokkene. De geheimhoudingsverplichting blijft na beëindiging van de professionele contacten bestaan.

III.4.2 Privacy tijdens de behandeling

De beroepsbeoefenaar draagt er zorg voor dat in de behandelruimte en/of wachtruimte de privacy van de cliënt en/of betrokkene(n) op ieder gebied wordt gewaarborgd. De beroepsbeoefenaar draagt er zorg voor dat de gesprekken tussen hem en de cliënt en/of betrokkene(n) buiten het gehoor van andere blijven en de behandelingen buiten het zicht van anderen plaatsvinden.

III.5 Deskundigheid

III.5.1 Beroepsuitoefening in overeenstemming met de beroepscode

De beroepsbeoefenaar is zich bewust van de ethische aspecten van zijn beroepsmatig handelen en beoefent zijn professie in overeenstemming met deze beroepscode en de specialistische beroepscode.

III.5.6 Grenzen van de eigen deskundigheid

De beroepsbeoefenaar neemt in zijn beroepsmatig handelen de grenzen van zijn deskundigheid in acht en aanvaardt geen opdrachten waarvoor hij de deskundigheid mist.

VI - Overwegingen College ten aanzien van klacht, verweer en normschending

6.1

Klaagster heeft haar klacht onderbouwd met delen van de verslagen die zij maakte naar aanleiding van therapeutische consulten met verweerder.

Verweerder heeft geen stukken overgelegd zoals die van verweeterszijde konden worden verwacht, zoals:

- een behandelovereenkomst;
- een behandelplan;
- aantekeningen waarmee hij over zijn handelwijze verantwoording aflegt;
- aantekeningen waaruit zou blijken dat klaagster op basis van voldoende voorinformatie heeft ingestemd met de door verweerder uitgevoerde behandeling;
- een verwijlsadvies naar andere hulpverleners.

Het dossier van verweerder bestaat met name uit de door klaagster gemaakte verslagen. Verweerder heeft ter zitting erkend dat alle passages van verslagen die door klaagster in haar klacht en repliek zijn opgenomen, inderdaad deel uitmaken van zijn dossier. Verweerder heeft verder ter zitting als gezegd, zijn aanvankelijke verweren laten varen.

6.2

Gezien de erkenning van de klachten door verweerder ter zitting en gezien de ook overigens onvoldoende gemotiveerde betwisting van de klachten van klaagster door verweerder, neemt het College de met stukken onderbouwde stellingen van klaagster als juist aan.

Op grond van de gemotiveerde stellingen van klaagster en de door haar overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting, komt het College tot het oordeel dat verweerder de normen, die gelden voor een professioneel psychosociaal therapeut onvoldoende heeft nageleefd en dat verweerder zich jegens klaagster, die in een afhankelijkheidspositie verkeerde, niet heeft gedragen zoals van een professioneel therapeut mocht worden verwacht. Het College zal dat toelichten:

6.3.1: Onvoldoende deskundigheid en bekwaamheid

Uit de door klaagster overgelegde stukken is gebleken dat bij haar sprake was van ernstige psychische en/of psychopathologische problematiek.

Na een consult bij verweerder gebeurde het regelmatig dat zij dissocieerde en heftige reacties vertoonde.

Bij consulten waarbij sprake was van fysiek contact gebeurde het regelmatig dat klaagster heftig reageerde. Verweerder heeft erkend dat hem al na drie maanden duidelijk was dat klaagster dissocieerde. Zij viel met regelmaat flauw, zelfs eens zodanig dat er een ambulance is opgeroepen. Verweerder heeft desondanks zijn behandelwijze niet gestaakt of aangepast, terwijl evenmin is gebleken dat verweerder zijn handelwijze met klaagster heeft geëvalueerd, noch heeft hij zich ervan vergewist of klaagster achter de ingezette behandelwijze stond.

De heftige reacties van klaagster op een behandeling hadden naar het oordeel van het College bij verweerder in elk geval na de eerste paar incidenten de vraag moeten doen rijzen of klaagster wel bij zijn wijze van hulpverlening was gebaat. Verweerder heeft na ongeveer drie maanden ingezien dat de problematiek bij klaagster groter was dan aanvankelijk ingeschat en dan hij uit het aanmeldformulier had afgeleid. Hoewel verweerder wist of behoorde te weten dat het werkterrein van een psychosociaal therapeut begrensd is en dat ernstige psychische en/of psychopathologische problematiek behoort tot het werkterrein van psychotherapeuten en psychiaters, is verweerder klaagster blijven behandelen. Hij heeft dit naar hij stelt gedaan omdat hij haar wilde helpen en omdat hij in andere hulpverleners voor klaagster geen oplossing zag.

Door aldus te handelen heeft verweerder onvoldoende blijk gegeven zijn beperkingen te kennen en heeft hij miskend dat er voor de problematiek van klaagster andere, meer gespecialiseerde hulpverlening meer geëigend zou zijn geweest.

Ook is het College gebleken dat verweerder bij klaagster exposuretherapie heeft toegepast. Hij heeft ter zitting erkend hiervoor niet te zijn opgeleid. Hij heeft in een eerdere werkkring een psycholoog daarmee

zien werken (heeft samengewerkt met daartoe bevoegde psycholoog), maar heeft niet zelf de opleiding gedaan. Een opleiding die in de regel open staat voor BIG-geregistreerde professionals, wat verweerder niet is.

Door deze handelwijze heeft verweerder in strijd gehandeld met het bepaalde in artikel 3.1.h en i van de Beroepscode LVPV en met artikel II.1.5 Beroepscode RWBZ.

Hij heeft diensten aangeboden waarvoor hij niet was gekwalificeerd en heeft de grenzen van zijn beroep ten opzichte van andere hulpverleners onvoldoende in acht genomen.

Het College acht dit onderdeel van de klacht gegrond.

6.3.2 Grensoverschrijdend gedrag

Klaagster verwijt verweerder haar veelvuldig en tegen haar wil te hebben vastgehouden. Verweerder heeft dit erkend, maar heeft aangevoerd dat dit met instemming van klaagster was en troostend bedoeld was, zonder bijbedoelingen.

Uit de niet betwiste verslagen van klaagster en uit de erkenning van de aanrakingen ter zitting, staat vast dat verweerder klaagster veelvuldig heeft aangeraakt, waarop zij zoals hiervoor overwogen, veelvuldig heftige reacties vertoonde. Uit de verslagen die klaagster na een sessie inleverde en uit de feitelijke omstandigheden, had het verweerder duidelijk kunnen en moeten zijn dat de aanrakingen klaagster geen goed deden. Desondanks heeft verweerder de evidente signalen (zoals het flauwvallen en het dissociëren) onvoldoende serieus genomen. Verweerder is hiermee drie jaren doorgegaan, dit ondanks de heftige impact voor klaagster en het uitblijven van resultaat. Toen klaagster na een periode van relatief weinig aanrakingen (in de Coronaperiode) aangaf zich hierbij beter te voelen, heeft verweerder desondanks nadien de draad weer opgepakt en heeft hij klaagster wederom blootgesteld aan aanrakingen die voor haar niet helpend waren.

Verweerder heeft hiermee de grenzen van klaagster onvoldoende bewaakt. Hij heeft bij zijn handelen zijn eigen belangen (om klaagster te willen helpen) laten prevaleren boven die van klaagster. Hij heeft klaagster behandelingen geboden die niet helpend waren en daarmee niet adequaat. Bovendien heeft verweerder door zijn handelwijze inbreuk gemaakt op de lichamelijke integriteit van klaagster.

Door aldus te handelen heeft verweerder in strijd gehandeld met artikel 3.4.c. en d van de beroepscode LVSW en artikel III.1.1.3 sub b.

Het College acht dit onderdeel van de klacht gegrond.

6.3.3. Onvoldoende dossiervorming

In het dossier van verweerder bevindt zich als gezegd slechts het aanmeldformulier van klagster en de verslagen die klagster zelf maakte. Verweerder heeft geen verslagen van de consulten gemaakt. In het dossier ontbreekt een anamnese, de probleemstelling, de indruk van verweerder over de problematiek van klagster, een begeleidingsplan en de hulpverleningsovereenkomst. Ook evaluaties van de behandeling met klagster ontbreken in het dossier. Door het ontbreken van deze stukken is verweerder niet deugdelijk in staat over zijn handelwijze verantwoording af te leggen.

Door onvoldoende zorg en aandacht te besteden aan het bijhouden van een dossier, heeft verweerder in strijd gehandeld met de artikelen 3.3 a en b van de Beroepscode LVPW en III.1.2.1 van de Beroepscode RBCZ.

Het College acht de klacht op dit onderdeel gegrond.

6.3.4 Schending beroepsgeheim

Klagster verwijt verweerder zijn beroepsgeheim te hebben geschonden, hetgeen verweerder heeft ontkend. Wel is erkend dat de echtgenote van verweerder aan verweerder heeft gevraagd naar de inhoud van het boek “...” en of klagster in dat boek voorkomt. Verweerder heeft dit bevestigd. Voorts is ter zitting gebleken dat verweerder praktijk aan huis voert. Wat er in de praktijkruimte werd gezegd was daarbuiten niet hoorbaar, maar een keer ontstond tumult toen er voor klagster een ambulance moest komen. De echtgenote van verweerder is na de hulpverlening door de ambulance, meegegaan om klagster thuis te brengen omdat het slecht met haar ging. Aldus heeft de echtgenote van verweerder dingen over klagster meegekregen. Klagster is ook in huis geweest van verweerder.

Het College leidt uit hetgeen hiervoor is overwogen af dat de privacy van cliënten van verweerder tijdens de behandeling mogelijk niet optimaal is gewaarborgd als bedoeld in artikel III.4.2 van de beroepscode van de RBCZ, nu de behandelruimte zich kennelijk dicht bij de woonruimte bevindt, maar heeft onvoldoende aanknopingspunten gevonden om te concluderen dat verweerder zijn beroepsgeheim heeft geschonden als bedoeld in artikel 3.2.a van de Beroepscode LVPW. Niet is gebleken dat de echtgenote van verweerder de gesprekken tussen hem en klagster heeft kunnen horen, noch is gebleken dat verweerder richting zijn echtgenote dingen heeft verteld die klagster hem heeft toevertrouwd, anders dan wat zijn heeft meegekregen tijdens het incident met de ambulance.

Het College verklaart de klacht op dit onderdeel dan ook ongegrond.

VII - Oordeel

Gelet op het voorgaande verklaart het College de klachten van klagster ongegrond voor zover deze zien op de schending van het beroepsgeheim, en gegrond zover zij zien op

- a) het ondeskundige en onbekwame handelen, het zich niet hebben onthouden van handelingen gelegen buiten het terrein van zijn eigen kennen en kunnen en waarvoor hij niet is gekwalificeerd en op het niet verwijzen naar een andere (reguliere) zorgverlener;
- b) grensoverschrijdende gedrag;
- c) onvoldoende dossiervorming.

Het College acht de normschending door verweerder zodanig ernstig dat naar het oordeel van het College geen andere maatregel op zijn plaats is dan een voorwaardelijke schorsing van de inschrijving van verweerder in het register van de LVPW voor de duur van een jaar, met dien verstande dat deze schorsing dient te volgen indien zich in een periode van twee jaar opnieuw een gegronde klacht jegens verweerder voordoet. Gezien de aard van de maatregel zal het College deze uitspraak met de LVPW delen.

BESLISSING

Het College

1. Verklaart klagster in haar klacht ontvankelijk;
2. Verklaart de klachten van klagster genoemd onder VII a, b en c gegrond;
3. Legt op de maatregel van voorwaardelijke schorsing van de inschrijving van verweerder in het register van de LVPW voor de duur van een jaar, met een proeftijd van twee jaar.

Aldus gedaan door mr. M. Veldhuysen voorzitter, G.H. van Nie en M.M. van der Horst, leden, in tegenwoordigheid van A. Hendriks, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. *Klagster, voor zover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voor zover zij niet-ontvankelijk is verklaard;*
- b. *Degene over wie is geklaagd;*

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de secretaris van het College van Beroep.